

Per MartaF el dj., 23/04/2026 - 08:00

Com podem escriure una pregària d'esperança enmig del clima de desesperació que ens envolta, amb tanta guerra, tanta destrucció i, malgrat tot, tanta amnèsia col·lectiva? La Pasqua és un temps per tornar a començar, una nova primavera en els nostres cors foradats per una societat que només es mira el melic. I això és restaurar la nostra relació perduda, oblidada, trencada amb la Creació perquè la Pasqua ens convida a ressuscitar també nosaltres i a veure i sentir la presència de Jesús en la natura que es desperta i a meravellar-nos-en a cada instant. Sense ser il·lusos ni hipòcrites, amb el coratge que ens dona l'esperit de la Pasqua i amb la fe que tenim guardada a la butxaca del cor, Jesús ens demana que lluitem contra la ignorància d'un món que ha desplaçat la llei de l'amor per la llei del poder.

Diràs que som impotents davant de l'imperi de les armes i de les teranyines de la política que ho manegen tot perquè nosaltres hi caiguem atrapats. I tindràs tota la raó, però també cal que recordis que el cristianisme és una creació comunitària i aquesta és la nostra força perquè tots junts som un de sol. La nostra societat individualista ens ha fet perdre de vista que la llei del Crist és l'amor a l'altre, començant per la nostra estimada Casa Comuna perquè sense la terra que ens sosté no som res. La guerra a l'Iran està augmentant els preus del petroli i, en el nostre vocabulari capitalista, aquest és el preu que en paguem nosaltres, consumidors incansables de combustibles fòssils. És una dependència ferotge que també compromet la pau i el futur del nostre planeta, però vivim com si l'aire no s'embrutís, com si els mars i els oceans no estiguessin contaminats, com si tot fos lícit en nom d'una economia desprietada que no té en compte els germans ni tampoc les meravelles de la natura que compartim.

Els líders mundials que juguen a fer la guerra neguen l'evidència científica de l'emergència climàtica perquè és un llenguatge que molesta, un destorb per als seus interessos geopolítics, estratègics, econòmics. I nosaltres, estem disposats a defensar la nostra herència, aquella que no té comptes bancaris on ingressar-hi els guanys? Cada primavera, cada Pasqua, és una nova Creació: una oportunitat per desvetllar-nos i aixecar-nos per fer brillar Crist enmig de les nostres vides; per recordar que sempre ens acompanya en el camí de l'amor i de la veritat i que mai no ens abandona.

(Imatge: Marta Finazzi)
